

TERVETULOA YSTÄVÄKSI!

Anissa

Anissa on 35-vuotias somalinainen. Hän tuli Suomeen alle 10-vuotiaana turvapaikanhakijana vuonna 1991, kun kotimaassa ei ollut enää mahdollista elää. Anissa muistaa, että ensin hän luuli elämää Suomessa helpoksi. Kuvitelmat vaihtuivat pian realismiksi. Anissa kasvoi aikuiseksi ympäristössä, jossa hän tunsi itsensä monta kertaa yksinäiseksi ja ulkopuoliseksi. Koulussa Anissaa kiusattiin, eikä hänellä ollut aluksi yhtään ystävää. Mutta vaikka hän tuli koulusta kotiin usein uupuneena ja ahdistuneena, hän oli päättänyt, että hän ei anna periksi.

Anissa opiskeli lähihoitajaksi, ja hän työskentelee nyt päiväkodissa lastenhoitajana. Anissa tietää, ettei mitään hyvää saa ilmaiseksi, ei edes Suomessa. Onnistuminen vaatii kovaa työtä, eikä elämässä saa mitään lahjaksi. Nykyään Anissa toimii työssään tasavertaisena ammattilaisena ja työyhteisön jäsenenä, ja hän kokee työnsä mielekkääksi.

Lempi

Lempi on pian 76-vuotias eläkeläinen. Hän valmistui nuorena sairaanhoitajaksi ja toimi myöhemmin työuransa aikana kauan sairaalassa osastonhoitajana. Lempi on ollut aina terve, mutta viime vuosina liikkuminen on muuttunut niin vaikeaksi, että hän ei mielellään lähde enää yksin ulos. Lempi oli lapsena villi ja omapäinen tyttö, ja vanhemmat pitivät häntä hankalana lapsena. Lempi varttui kuitenkin kypsäksi nuoreksi naiseksi, jolla on ollut aina herkkä sosiaalinen omatunto. Lempi jäi leskeksi, kun hänen miehensä kuoli tapaturmaisesti vain 49-vuotiaana. Lapsettomana leskenä Lempillä oli aikaa harrastaa ja osallistua palkkatyön lisäksi myös vapaaehtoistyöhön.

Ystävät

Nämä kaksi täysin samaa jo kymmenekstä ystäväpalvelun kauden paaehtoistyöntekijä nimensä tarkoittaa Lempi kertoi Anissalta, molemmat pitivät. Hoitoalan työtansa olivat niin eri vähitellen lujaksi ystävyyttä usein viikonlopuksi syömään somaliala kanssa.

”Lempi on tuke sanoo. ”Vaikka häitäinä, vaan isosisk

Lempi vastaa: ”I kohtaisesti ketään ollut ennakkoluulo ihmisenä. Anissa on tyytyväisenä, kuin mäksi ja itsevarme

ÄKSI!

in tuli Suomeen alle
a 1991, kun kotimaas-
a muistaa, että ensin
lavitelmat vaihtuivat
i ympäristössä, jossa
eksi ja ulkopuoliseksi.
ollut aluksi yhtään ys-
in usein uupuneena ja
ei anna periksi.

öskentelee nyt päivä-
tei mitään hyvää saa
en vaatii kovaa työtä,
än Anissa toimii työs-
yhteisön jäsenenä, ja

in valmistui nuorena
uransa aikana kauan
ollut aina terve, mut-
it niin vaikeaksi, että
empi oli lapsena villi
näntä hankalana lap-
oreksi naiseksi, jolla
o. Lempi jäi leskeksi,
ti vain 49-vuotiaana.
arrastaa ja osallistua
n.

Ystävät

Nämä kaksi täysin erilaista ja eri-ikäistä naista tapasivat toisensa jo kymmenen vuotta sitten Suomen Punaisen Ristin ystäväpalvelun kautta, kun Anissa oli ilmoittautunut sinne vapaaehtoistyöntekijäksi. Kun Anissa kertoi Lempille, että hänen nimensä tarkoittaa suomeksi parasta ystävää tai ystävyyttä, ja Lempi kertoi Anissalle, että hänen nimensä tarkoittaa rakkautta, molemmat pitivät sitä hyvänä enteenä pitkälle tuttavuudelle. Hoitoalan työkokemus yhdisti heitä, vaikka heidän taustansa olivat niin erilaiset. Tuttavuus on kestänyt ja kehittynyt vähitellen lujaksi ystävyudeksi. Lempi kutsuu Anissan perheen usein viikonlopuksi mökilleen, ja Anissa kutsuu Lempin kotiinsa syömään somalialaista ruokaa yhdessä kaikkien sukulaistensa kanssa.

”Lempi on tukenut minua aina vaikeina aikoina”, Anissa sanoo. ”Vaikka hän on minua paljon vanhempi, en pidä häntä äitinä, vaan isosiskona.”

Lempi vastaa: ”Kun tutustuin Anissaan, en tuntenut henkilökohtaisesti ketään maahanmuuttajaa. Minulla ei ole koskaan ollut ennakkoluuloja, vaan olen aina halunnut nähdä ihmisen ihmisenä. Anissa on sisukas ja tarmokas nainen. Olen seurannut tyytyväisenä, kuinka hän on muuttunut koko ajan itsenäisemmäksi ja itsevarmemmaksi.”

Sanasto

Substantiivit

ennakkoluulo
enne
hoitoala
jäsen
kuvitelma
omatunto
osastonhoitaja
realismi
tausta
tilanne
turvapaikanhakija
tuttavuus
työura
työyhteisö

Adjektiivit

ahdistunut
arka
empaattinen
hankala
henkilökohtainen
herkkä
itsenäinen
itsevarma
luja
mahdoton
mielekäs
omapäinen
palkitseva
riippuvainen
sisukas
tapaturmainen
tarmokas
tasavertainen
ujo
ulkopuolinen
uupunut
vapaaehtoinen

Verbit

antaa (1) periksi
ilmoittautua (1) + mihin? + miksi?
kokea (1)
kiusata (4) + partitiiviobjekti
luovuttaa (1)
luulla (3)
pitää (1) + minä?
riippua (1) + mistä?
seurata (4)
tukea (1)
tutustua (1) + mihin? keneen?
vaihtua (1)
varttua (1)
yhdistää (1)

TEKSTINYMMÄRTÄMINEN

Pohdi, onko väite tekstin mukaan oikein vai väärin.

1. Anissalla oli nuorena usein stressiä.
2. Anissa viihtyy nykyisessä työpaikassaan.
3. Lempi jäi naimattomaksi.
4. Anissa ja Lempi tapaavat toisiaan vain Suomen Punaisen Ristin vapaaehtoistyössä.
5. Kun Lempi tutustui Anissaan, hän oli aluksi vähän varovainen.
6. Lempin mielestä on mukavaa, että Anissa on riippuvainen hänestä.